

Kinh Đại Bát-Nhã Ba-La-Mật-Đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu
Sài Gòn 1998

--- o0o ---

Tập 23
QUYÊN THỨ 575
HỘI THỨ BẢY

Phần
MẠN THÙ-THẤT-LỢI
Thứ 2

Bảy giờ, Xá-lợi-tử thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Mạn-thù-thất-lợi chẳng thể nghĩ bàn. Sở dĩ vì sao? Pháp tướng Mạn-thù-thất-lợi đã thuyết chẳng thể nghĩ bàn!

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Pháp người đã thuyết thật khó nghĩ bàn, thực như cụ thọ Xá-lợi-tử đã nói.

Mạn-thù-thất-lợi liền thưa Phật rằng: Pháp tôi nói ra chẳng thể nói là khó nghĩ bàn, cũng chẳng thể nói là chẳng khó nghĩ bàn. Sở dĩ vì sao? Vì tánh

chẳng khá nghĩ bàn khá nghĩ bàn đều vô sở hữu, chỉ có âm thanh. Tánh tất cả âm thanh cũng chẳng thể nói là chẳng khá nghĩ bàn khá nghĩ bàn, vì tất cả pháp tự tánh là vậy. Kẻ tác thuyết này bèn gọi là thuyết chẳng thể nghĩ bàn.

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Người nay hiện vào tam-ma-địa chẳng thể nghĩ bàn ư?

Mạn-thù-thất-lợi thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Tôi chẳng hiện vào tam-ma-địa đây. Sở dĩ vì sao? Tôi trọn chẳng thấy tánh tam-ma-địa đây khác với tôi, vì chẳng thấy có tâm năng suy gẫm tôi và định đây vậy. Tam-ma-địa chẳng thể nghĩ bàn ấy, tâm phi tâm tánh đều chẳng thể vào được, làm sao khá nói tôi vào định đây?

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Xưa tôi mới học tác ý hiện vào tam-ma-địa đây, chẳng phải ở thời nay lại còn tác ý hiện vào định này nữa. Như chàng bán giỏ khi mới học nghề bán, chăm lòng đích thô mới cho lấy tên. Tập lâu thành thạo bán được đầu lông, chẳng còn chăm lòng nơi đích thô kia nữa, tùy chỗ muốn bán lấy tên là trúng. Như vậy, tôi trước mới học ngồi định cần trước buộc niệm nơi chẳng nghĩ bàn, nhiên hậu mới năng hiện vào định đây. Tập lâu thành tựu, ở trong định đây chẳng còn buộc lòng,

mặc nó năng trụ. Sở dĩ vì sao? Vì tôi đối các định đã được khéo giải mặc ý vào ra, chẳng cần tác ý.

Khi ấy, Xá-lợi-tử bèn thưa Phật rằng: Xem Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử đây chưa thể bảo tín. Sở dĩ vì sao? Vì đối trong định đây tựa hồ chẳng hằng trụ. Nhưng không định khác nhiệm màu vắng lặng đồng định đây ấy.

Mạn-thù-thất-lợi bèn nói Cụ thọ Xá-lợi-tử rằng: Đại đức! Biết đâu lại không định khác vắng lặng đồng đây?

Xá-lợi-tử nói: Đâu lại có định vắng lặng đồng đây?

Mạn-thù-thất-lợi trả lời: Đại đức! Nếu đây khá được, nên nói định khác vắng lặng đồng đây, nhưng chẳng khá được.

Xá-lợi-tử nói: Mạn-thù-thất-lợi! Đâu nay định đây cũng chẳng khá được?

Đại đức! Định đây thật chẳng khá được. Sở dĩ vì sao? Là tất cả định khá nghĩ bàn ấy có tướng khá được, chẳng nghĩ bàn ấy không tướng khá được. Định đây đã rằng chẳng thể nghĩ bàn, vậy nên định này lẽ thật chẳng khá được.

Lại, Xá-lợi-tử! Định chẳng nghĩ bàn, tất cả hữu tình không kể chẳng được. Sở dĩ vì sao? Vì tất cả

tâm tánh đều lìa tâm tánh. Lìa tâm tánh ấy, đều tức gọi là định chẳng nghĩ bàn, nên loại hữu tình không kẻ chẳng được.

Phật khen Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Hay thay, hay thay! Mạn-thù-thất-lợi! Người ở quá khứ vô lượng chỗ Phật trồng nhiều căn lành, phát lâu đại nguyện, đã tu phạm hạnh đều nương vô đắc, phát lời đều nói nghĩa xứ sâu thẳm.

Mạn-thù-thất-lợi! Người đâu chẳng đem trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm năng tất cả thời nói nghĩa sâu thẳm?

Mạn-thù-thất-lợi liền thưa Phật rằng: Nếu tôi do trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm nói được như thế, là bèn trụ ngã tướng và trụ hữu tướng nói được như thế. Nếu trụ ngã tướng và trụ hữu tướng nói được như thế, thời Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm cũng có sở trụ. Nếu Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm có sở trụ ấy, thời Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm cũng đem ngã tướng và đem hữu tướng làm chỗ sở trụ.

Nhưng Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm xa lìa hai tướng trụ vô sở trụ. Như chư Phật trụ nhiệm màu vắng lặng, không khởi không tác, không động không chuyển lấy làm sở trụ. Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm chẳng trụ hữu pháp, chẳng trụ vô pháp,

nên sở trụ đây chẳng thể nghĩ bàn. Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm đối tất cả pháp đều chẳng hiện hành.

Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm phải biết tức là giới chẳng nghĩ bàn. Giới chẳng nghĩ bàn tức là pháp giới. Pháp giới tức là giới chẳng hiện hành. Giới chẳng hiện hành phải biết tức là giới chẳng nghĩ bàn. Giới chẳng nghĩ bàn phải biết tức là Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm.

Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, ngã giới, pháp giới, không hai không riêng. Không hai không riêng tức là pháp giới. Pháp giới tức là giới chẳng hiện hành. Giới chẳng hiện hành phải biết tức là Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm. Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm phải biết tức là giới chẳng nghĩ bàn. Giới chẳng nghĩ bàn phải biết tức là giới chẳng hiện hành. Giới chẳng hiện hành phải biết tức là giới vô sở hữu. Giới vô sở hữu phải biết tức là giới vô sanh diệt. Giới vô sanh diệt phải biết tức là giới chẳng nghĩ bàn. Giới chẳng nghĩ bàn cùng Như Lai giới, ngã giới pháp giới không hai không riêng.

Vậy nên, bạch Thế Tôn! Nếu tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa được như thế, đối Đại Bồ-đề lại chẳng cầu chứng. Vì có sao? Vì Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm tức Bồ-đề vậy.

Bạch Thế Tôn! Nếu có thật biết ngã giới tức biết vô trước. Nếu biết vô trước tức biết vô pháp. Nếu biết vô pháp tức là Phật trí. Phật trí tức là trí chẳng nghĩ bàn. Phải biết Phật trí không pháp khá biết, gọi chẳng biết pháp. Sở dĩ vì sao?

Vì trí này tự tánh vô sở hữu. Pháp vô sở hữu làm sao năng chuyển đổi chơn pháp giới. Trí đây tự tánh đã vô sở hữu tức vô sở trước. Nếu vô sở trước tức thể phi trí. Nếu thể phi trí tức không cảnh giới. Nếu không cảnh giới tức không chỗ nương. Nếu không chỗ nương tức không chỗ trụ. Nếu không chỗ trụ tức không sanh diệt. Nếu không sanh diệt tức bất khả đắc. Nếu bất khả đắc tức không chỗ tới. Đã không chỗ tới trí đây chẳng năng làm các công đức, cũng lại chẳng năng làm phi công đức. Sở dĩ vì sao?

Vì đây không nghĩ lo ta làm công đức, làm phi công đức. Trí không nghĩ lo chẳng thể nghĩ bàn. Chẳng thể nghĩ bàn tức là Phật trí. Vậy nên trí đây đối tất cả pháp không lấy chẳng lấy, cũng chẳng ngăn trước ngăn giữa ngăn sau, chẳng trước đã sanh, chẳng trước chưa sanh, không ra không vào, chẳng thường chẳng đoạn. Lại không trí khác sánh trí này. Do đây trí này chẳng thể nghĩ bàn đồng nơi hư không, chẳng thể so sánh, không đây không kia, chẳng tốt chẳng xấu. Đã không trí khác sánh trí đây khá được, vậy nên trí đây không ngang chẳng

ngang. Do đây nên gọi trí Vô đẳng đẳng. Lại không trí khác đối đây khá được, vậy nên trí đây không đối chẳng đối. Do đây nên gọi trí Vô đối đối.

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Diệu trí như thế chẳng thể động ư?

Mạn-thù-thất-lợi thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Diệu trí như thế tánh chẳng thể động. Như thợ rèn vàng, đốt luyện khối vàng đã được tinh thực, cân lượng không động. Trí đây cũng thế, tu lâu thành thực, không tác không chứng, không sanh không tận, không khởi không chìm, yên vững không động.

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Ai tin hiểu được diệu trí như thế?

Mạn-thù-thất-lợi thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Nếu năng chẳng hành pháp vào Niết-bàn, đối pháp sanh tử cũng năng chẳng hành, đối hạnh tà kiến hành vắng diệt, đối hạnh vào Niết-bàn hành không động. Chẳng dứt tham dục giận dữ ngu si, cũng chẳng phải chẳng dứt.

Sở dĩ vì sao? Vì ba độc như thế tự tánh xa lìa, chẳng phải hết chẳng hết, đối pháp sanh tử chẳng khởi chẳng đoạn, đối các Thánh đạo chẳng lìa chẳng tu. Kia đối trí đây năng tin hiểu được.

Phật khen Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Hay thay, hay thay! Khéo nói việc này.

Bấy giờ, cụ thọ Đại Ca-diếp-ba tới trước Phật thưa rằng: Đời đương lai sau, ai năng đối nghĩa thú sâu thăm pháp Tỳ-nại-da đây tin hiểu?

Phật bảo cụ thọ Đại Ca-diếp-ba: Nay chúng Bì-sô thấy trong hội đây, đời đương lai sau đối nghĩa thú sâu thăm pháp Tỳ-nại-da đã thuyết ra đây năng sanh tin hiểu, nghe thọ tu học, cũng năng vì người diễn nói lưu bố.

Như đại trưởng giả mất ngọc vô giá, khổ não buộc tâm, rầu buồn chẳng vui. Lúc sau được lại, nhảy nhót vui mừng. Nay chúng Bì-sô thấy trong hội đây cũng lại như thế. Nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thăm tin hiểu tu học. Sau chẳng nghe thuyết pháp môn như thế, khổ não buộc lòng, buồn rầu chẳng vui, đều khởi nghĩ này: Lúc nào chúng ta sẽ được nghe lại thâm pháp như thế? Lúc sau nếu được nghe pháp môn này, vui mừng nhảy nhót, lại khởi nghĩ này: Ta nay được nghe kinh điển như vậy tức là thấy Phật gần gũi cúng dường.

Như vườn mọc cây, khi mộng mới ló, trời Ba mươi ba vui mừng nhảy nhót: Cây này chẳng lâu hoa tất khai nở, hương khí thơm tho ngào ngạt,

chúng ta đạo xem. Chúng Bí-sô thấy cũng lại như thế, nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm tin thọ tu hành nên sanh vui mừng. Tất cả Phật pháp chẳng lâu khai nở.

Âm Quang phải biết: Đòi vị lai sau chúng Bí-sô thấy nếu nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế tin hiểu tu hành tâm chẳng lặn chìm, tất ở hội đây đã được lóng nghe vui mừng thọ trì, diễn nói lưu khắp. Phải biết loại kia do nghe pháp đây vui mừng nhảy nhót, tin thọ tu hành, chẳng lâu khai nở tất cả Phật pháp. Sau Như Lai diệt, nếu có kẻ thọ trì diễn nói lưu bố kinh điển đây phải biết đều là được sức oai thần Phật gia hộ khiến việc kia thành tựu.

Âm Quang phải biết: Nếu có nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm này vui mừng thọ trì, kia ở quá khứ vô lượng chỗ Phật trồng nhiều căn lành, đã được lóng nghe, chẳng phải nay vừa gặp vậy.

Như kẻ đào ngọc, bỗng nhiên gặp được viên ngọc vô giá sanh vui mừng lớn. Phải biết loại kia từng thấy châu này nên sanh vui mừng, chẳng phải nay mới thấy. Như vậy đời sau các Bí-sô thấy hết lòng ưa muốn lóng nghe Chánh pháp, bỗng gặp Bát-nhã Ba-la-mật-đa vui mừng lóng nghe tin thọ tu học. Phải biết loại này thuở xưa đã ở vô lượng chỗ

Phật từng nghe kinh này, chẳng phải ở thời nay mới nghe được vậy.

Âm Quang phải biết: Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân nghe Diệu Cát Tường đã thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa, vui mừng nhảy nhót muốn nghe không chán, lại hằng ân cần cầu thỉnh diễn nói nữa. Các thiện nam tử thiện nữ nhân này quá khứ đã theo Mạn-thù-thất-lợi nghe thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa vui mừng thọ trì tin hiểu tu học, cũng từng gần gũi Mạn-thù-thất-lợi cúng dường cung kính nên được như thế.

Ví như có người được dịp vào thành ấp. Trong kia tất cả vườn rừng, ao hồ, nhà cửa, người vật không thứ nào chẳng đều xem thấy. Sau đến chỗ khác nghe người khen nói trong thành ấp ấy sở hữu thắng sự, rất sanh vui mừng xin thỉnh nói nữa, nếu được nghe lại vui mừng gấp bội, bởi kia thuở trước đều đã thấy vậy. Như vậy, các thiện nam tử thiện nữ nhân đời sau nghe Diệu Cát Tường thuyết ra Bát-nhã Ba-la-mật-đa vui mừng muốn nghe từng không chán đủ, ân cần cố thỉnh nói thâm nghĩa nữa, nghe rồi khen ngợi bội sanh vui mừng. Phải biết hạng đây đều do thuở xưa đã từng gần kề Mạn-thù-thất-lợi cúng dường cung kính nghe thọ pháp đây, nên với thời này năng thành tựu việc này được.

Bấy giờ, cụ thọ Đại Ca-diếp-ba bèn thưa Phật rằng: Như Lai khéo nói các hành trạng tướng các thiện nam tử thấy hiện tại đương lai nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm tin hiểu tu hành.

Phật nói: Như vậy, như vậy. Như người đã nói. Ta đã khéo nói các hành trạng tướng kia.

Mạn-thù-thất-lợi liền thưa Phật rằng: Các hành trạng tướng các thiện nam tử thấy hiện tại đương lai nghe thâm pháp này, phải biết tức chẳng phải các hành trạng tướng. Vì pháp đã nghe nhiệm mầu vắng lặng, các hành trạng tướng đều bất khả đắc, làm sao Như Lai làm thuyết như vậy: “Ta đã khéo nói các hành trạng tướng kia”?

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Như vậy, như vậy. Như người đã nói. Các hành trạng tướng các thiện nam tử thấy hiện tại đương lai nghe thâm pháp này, kia thật đều chẳng phải các hành trạng tướng. Vì pháp đã nghe nhiệm mầu vắng lặng, các hành trạng tướng đều bất khả đắc. Nhưng khi kia nghe thuyết pháp sâu thẳm vui mừng trì thọ tin hiểu tu học, tất ở quá khứ đã từng được nghe vui mừng thọ hành, nên mới được như thế. Các hành trạng tướng đây nương thế tục mà nói, chẳng phải trong thẳng nghĩa để có việc như thế. Mạn-thù-thất-lợi! Phải biết hiển rõ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm

tức là hiển rõ tất cả Phật pháp, thông suốt việc chơn thật chẳng thể nghĩ bàn.

Mạn-thù-thất-lợi! Ta khi xưa tu học hạnh Bồ-tát nhóm được căn lành đều do tu học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm mới được thành mãn. Muốn trụ bậc Bồ-tát chẳng quay lui, muốn chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, cũng do tu học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm mới được thành xong.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy muốn nhóm căn lành Bồ-tát đã nhóm, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy muốn trụ bậc Bồ-tát chẳng quay lui, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy muốn chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn khéo thông suốt tướng tất cả pháp giới bình đẳng, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn khéo biết rõ tất cả hữu tình tâm

hành bình đẳng, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế. Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn mau chứng được tất cả Phật pháp, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử, thiện nữ nhân muốn biết Phật nói Như Lai chẳng thể hiện giác nghĩa thú các pháp bí mật, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế. Vì có sao? Vì các pháp bị giác và kể năng giác bất khả đắc vậy.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn biết Phật nói Như Lai chẳng thể chứng các Phật pháp nghĩa thú bí mật, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế. Vì có sao? Vì Phật pháp bị chứng và kể năng chứng bất khả đắc vậy.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn biết Phật nói Như Lai chẳng thể chứng được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tướng hảo oai nghi, nghĩa thú bí mật không chẳng đầy đủ, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế. Vì có sao? Vì Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tướng hảo oai nghi bị chứng và kể năng chứng bất khả đắc vậy.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn biết Phật nói Như Lai chẳng thành tất cả công đức, chẳng năng hóa đạo được tất cả hữu tình nghĩa thú bí mật, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế. Vì có sao? Vì tất cả công đức sở hóa hữu tình và các Như Lai bất khả đắc vậy.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn đối các pháp được hiểu không ngại, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế. Vì có sao? Vì Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm chẳng thấy các pháp có chút chơn thật hoặc tịnh hoặc nhiễm sanh diệt thấy vậy.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn biết các pháp chẳng quá khứ vị lai hiện tại và tướng vô vi, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế. Vì có sao? Vì chơn pháp giới chẳng phải khứ lai hiện tại vô vi vậy, các pháp đều vào chơn pháp giới vậy.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn đối các pháp được không nghi ngờ, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn quay được xe pháp vô thượng ba phen mười hai hành tướng và với trong ấy đều

không chấp trước, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn được từ tâm trùm khắp tất cả mà đôi trong ấy chẳng tưởng hữu tình, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn cùng thế gian đồng vào pháp tánh không các tranh luận mà đôi thế gian và các tranh luận đều vô sở đắc, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân muốn khắp thấu rõ cảnh xứ phi xứ đều không quái ngại, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế. Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, muốn được Như Lai lực vô úy thấy vô biên Phật pháp, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Bấy giờ, Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử liền thưa Phật rằng: Tôi quán Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế vô tướng vô vi, không các công đức, không sanh không diệt, không lực không năng, không đi không đến, không vào không ra, không tồn không ích, không biết không thấy, không thể không

dụng, chẳng kẻ tạo tác, cũng chẳng năng khiến các pháp sanh diệt, chẳng khiến các pháp là một là khác, không thành không hoại, chẳng huệ chẳng cảnh, chẳng pháp dị sanh, chẳng pháp Thanh văn, chẳng pháp Độc giác, chẳng pháp Bồ-tát, chẳng pháp Như Lai, chẳng phải chứng chẳng chứng, chẳng phải đắc chẳng đắc, chẳng phải tận chẳng tận, chẳng vào sanh tử, chẳng ra sanh tử, chẳng vào Niết-bàn, chẳng ra Niết-bàn, đối các Phật pháp chẳng thành chẳng hoại, đối tất cả pháp chẳng phải tác chẳng tác, chẳng phải khá nghĩ bàn, chẳng thể nghĩ bàn, lia các phân biệt, tuyệt các hý luận. Bát-nhã Ba-la-mật-đa như thế đều không công đức, làm sao Như Lai khuyên loại hữu tình tinh tu học?

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Đã thuyết như thế tức là chơn thật công đức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Các thiện nam tử thấy nếu biết như thế đây, tức gọi là chơn thật tu học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm.

Lại nữa, Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát muốn học Bồ-tát thắng tam-ma-địa, muốn thành Bồ-tát thắng tam-ma-địa, muốn trụ trong tam-ma-địa như thế thấy tất cả Phật, biết danh tự Phật và thấy các thế giới chư Phật như thế, năng chứng năng thuyết thật tướng các pháp không chướng không ngại, phải học Bát-nhã Ba-la-mật-đa

sâu thăm như thế, ngày đêm tinh siêng chớ sanh lười mỗi.

Mạn-thù-thất-lợi liền thưa Phật rằng: Có sao gọi là Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thăm?

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thăm không tướng không danh, không ngăn không mé, không chỗ về nương, chẳng cảnh nghĩ lường, chẳng tội chẳng phước, chẳng tối chẳng sáng, như hư không sạch, ngang chơn pháp giới, số lượng ngang chùng đều bất khả đắc. Do các thứ nhân duyên như thế thấy, vậy nên gọi là Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thăm.

Lại nữa, Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử! Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thăm là chỗ đi sâu thăm các Bồ-tát. Nếu các Bồ-tát năng đi được chỗ ấy, đối các cảnh giới thấy đều thông suốt. Chỗ đi như thế chẳng phải chỗ tất cả thừa đi được. Sở dĩ vì sao? Vì chỗ đi như thế không danh không tướng, chẳng sở phân biệt. Vậy nên gọi là chẳng phải chỗ đi được.

Mạn-thù-thất-lợi lại thưa Phật rằng: Các Bồ-tát Ma-ha-tát tu hành pháp nào mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thăm

tâm không lười mỗi, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lại nữa, Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát năng chính tu hành tam-ma-địa Nhất Tướng Trang Nghiêm ấy mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Mạn-thù-thất-lợi lại thưa Phật rằng: Vì sao gọi là tam-ma-địa Nhất Tướng Trang Nghiêm? Chúng các Bồ-tát làm sao tu hành?

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Tam-ma-địa đây lấy tướng pháp giới mà làm trang nghiêm, vậy nên gọi là tam-ma-địa Nhất Tướng Trang Nghiêm. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát muốn vào thẳng tam-ma-địa như thế, trước nên lóng nghe thỉnh hỏi tu học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, nhiên hậu vào được tam-ma-địa đây.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng động pháp giới, biết chơn pháp giới chẳng nên lay động, chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể hý luận, như vậy vào được tam-ma-địa Nhất Tướng Trang Nghiêm.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy, kẻ muốn vào tam-ma-địa như thế, nên ở chỗ trống vắng, lìa các ồn tạp, ngồi tréo mu chân, chẳng nghĩ các tướng. Vì muốn lợi vui tất cả

hữu tình, đối Như Lai chuyên tâm buộc niệm, lấy đủ danh tự, khéo tướng dung nghi, tùy ở phương nào thẳng thân chính hướng buộc nhớ nối nhau một Như Lai đây tức là quán khắp chư Phật ba đời. Sở dĩ vì sao?

Mạn-thù-thất-lợi! Một Phật có bao công đức biện tài vô lượng vô biên ngang tất cả Phật. Chư Phật ba đời nương một chơn như chứng Đại Bồ-đề không sai khác vậy.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy, kẻ tinh siêng tu học được vào tam-ma-địa Nhất Tướng Trang Nghiêm như thế, khắp năng thấu rõ vô lượng vô biên Căng-già sa thấy chư Phật pháp giới tướng không sai khác, cũng năng tổng trì vô lượng vô biên Căng-già sa thấy chư Phật Bồ-tát đã quay chưa quay xe pháp vô thượng.

Như A-nan-đa đa văn trí huệ, đối các lời Phật dạy được nhớ tổng trì, trong chúng Thanh văn tuy là rất hơn, mà sở trì giáo hãy có phần hạn. Nếu kẻ được tam-ma-địa Nhất Tướng Trang Nghiêm như thế trí huệ đa văn sức nhớ tổng trì chẳng thể nghĩ bàn, khắp năng thọ trì vô lượng vô biên Căng-già sa thấy chư Phật Bồ-tát xe pháp vô thượng, mỗi mỗi pháp môn đều năng rõ thấu nghĩa thú sâu thẳm,

tuyên nói khai chỉ biện tài vô tận hơn A-nan-đa nhiều trăm ngàn bội.

Mạn-thù-thất-lợi liền thưa Phật rằng: Các thiện nam tử Bồ-tát thưa kia làm sao khi được tam-ma-địa đây bèn được vô biên công đức thắng lợi?

Phật nói: Đồng tử! Các thiện nam tử Bồ-tát thưa kia kể tinh siêng tu học tam-ma-địa Nhất Tướng Trang Nghiêm thường khởi nghĩ này: Ta phải làm sao năng khắp thông suốt được pháp giới chư Phật, thọ trì tất cả xe pháp vô thượng cùng các hữu tình làm nhiều ích lớn. Do đấy khi được tam-ma-địa này bèn được vô biên công đức thắng lợi.

Mạn-thù-thất-lợi! Các thiện nam tử Bồ-tát thưa kia trước nghe tam-ma-địa Nhất Tướng Trang Nghiêm công đức như thế, phát siêng tinh tiến buộc niệm suy gẫm, như như suy gẫm công đức định này như vậy, như vậy tướng công đức hiện. Đã thấy tướng đây như trước được nghe rất sanh vui mừng, càng siêng tu tập, lần hồi được vào tam-ma-địa này, công đức thắng lợi chẳng thể nghĩ bàn. Nếu các hữu tình hủy báng Chánh pháp, chẳng tin thiện ác, là kẻ nặng nghiệp chướng, kia đời định này chẳng thể chứng được.

Mạn-thù-thất-lợi! Ví như có người gặp được ngọc báu, đưa thợ ngọc chuyên môn nói: Viên ngọc

quí này của tôi giá trị vô lượng. Nhưng hành sắc nó chưa được sáng đẹp lắm. Anh phải vì tôi mài dũa ngọc đúng phép, chỉ làm sáng đẹp chứ hư hình sắc! Kể thợ trị ngọc theo lời kia bảo, ý phép chuyên tâm, như như mài dũa viên ngọc, như vậy như vậy sắc sáng phát dần cho đến rất ráo ánh suốt trong ngoài. Đã tu trị xong, giá trị thật vô lượng.

Mạn-thù-thất-lợi! Các thiện nam tử Bồ-tát thừa kia lần hồi tu học tam-ma-địa đây cũng lại như thế. Cho đến khi được tam-ma-địa này bèn được vô biên công đức thắng lợi.

Mạn-thù-thất-lợi! Ví như mặt trời khắp phóng ánh sáng làm nhiều ích lớn. Như vậy, nếu khi được tam ma-địa Nhất Tướng Trang Nghiêm soi khắp pháp giới, cũng rõ thấu được tất cả pháp môn, vì các hữu tình làm nhiều ích lớn, công đức thắng lợi chẳng thể nghĩ bàn.

Mạn-thù-thất-lợi! Như Ta đã nói, các thứ pháp môn đều đồng một vị là vị xa lìa, vị giải thoát, vị vắng lặng, không điều chống trái. Các thiện nam tử Bồ-tát thừa kia nếu khi được tam-ma-địa như thế diễn ra pháp môn cũng đồng một vị, là vị xa lìa, vị giải thoát, vị vắng lặng, không điều chống trái. Các thiện nam tử Bồ-tát thừa kia, nếu khi được tam-ma-

địa như thế tùy ý diễn ra pháp môn, biện nói vô tận, chóng được thành mãn phần pháp Bồ-đề.

Vậy nên, Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát kể năng chánh tu hành tam-ma-địa Nhất Tướng Trang Nghiêm, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lại nữa, Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng thấy các thứ sai khác pháp giới và nhất tướng ấy, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Nếu các thiện nam tử Bồ-tát thừa nhận pháp Bồ-tát chẳng nên tu hành, nhận Đại Bồ-đề chẳng nên cầu tới, vì đạt tất cả pháp bản tánh không vậy, kia do nhận đây mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Nếu các thiện nam tử Bồ-tát thừa tin tất cả pháp đều là Phật pháp, nghe tất cả không, tâm chẳng kinh nghi, do nhân duyên đây nên mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Nếu các thiện nam tử Bồ-tát thừa nghe thuyết các pháp không chẳng đều không, tâm chẳng mê mờ, cũng không nghi ngờ, kia đối Phật pháp thường chẳng bỏ lìa, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Bấy giờ, Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử nghe lời đầy rồi liền thưa Phật rằng: Chư Phật Vô thượng

Chánh đấng Bồ-đề định do nhân duyên mà chúng được chẳng? Phật nói: Chẳng được vậy.

Mạn-thù-thất-lợi lại thưa Phật rằng: Chư Phật Vô thượng Chánh đấng Bồ-đề chẳng do nhân duyên mà chúng được chẳng?

Phật nói: Chẳng được vậy. Sở dĩ vì sao? Vì giới chẳng nghĩ bàn chẳng do nhân duyên và phi nhân duyên mà khá chúng được. Chư Phật Vô thượng Chánh đấng Bồ-đề, phải biết tức là giới chẳng nghĩ bàn.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy nghe thuyết như thế tâm chẳng kinh sợ, Ta nói kia đã ở vô lượng chỗ Phật, đã phát đại nguyện, trồng nhiều căn lành.

Vậy nên Bí-sô, Bí-sô-ni thấy nghe thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế tâm chẳng kinh nghi, cũng chẳng mê mờ, kia là chơn thật theo Phật xuất gia.

Nếu các cận sự nam, cận sự nữ thấy nghe thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế tâm chẳng kinh nghi, cũng chẳng mê mờ, kia là chơn thật qui y Phật Pháp Tăng.

Nếu các thiện nam tử thấy BỒ-tát thừa chẳng học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế, kia chẳng gọi là kẻ chơn thật tu học BỒ-tát thừa.

Mạn-thù-thất-lợi! Ví như thế gian cỏ cây lùm rùng thuộc vật hạt giống, tất cả đều nương đại địa sanh trưởng. Như vậy, BỒ-tát tất cả căn lành thế gian, xuất thế gian và các thắng sự không chẳng đều nương Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm mà được sanh trưởng. Phải biết pháp được Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế đã nhiếp thọ đều đối Vô thượng Chánh đẳng BỒ-đề tùy thuận chứng được không điều chống trái.

Bấy giờ, Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử nghe Phật đã thuyết bèn thưa Phật rằng: Đòi đương lai sau châu Thiệm bộ đây nơi chỗ thành ấp xóm làng nào diễn nói khai chỉ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm được nhiều người tín thọ?

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Nay các thiện nam tử thấy trong chúng đây nghe thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa tín thọ tu hành, vui mừng phát nguyện: Nguyện tôi đòi sau tùy sanh chỗ nào thường nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Kia theo đòi sau sanh ở chỗ nào, vì nguyện lực đòi trước nên tức có Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm diễn nói khai chỉ được nhiều người tín thọ.

Mạn-thù-thất-lợi! Các thiện nam tử nghe thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa vui mừng nhảy nhót, kẻ rất tin thọ, Ta nói loại kia lâu trông căn lành, nhờ sức nguyện trước mới được như thế.

Mạn-thù-thất-lợi! Có kẻ muốn nghe thọ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, người nên bảo rằng: Các thiện nam tử thấy, tùy ý nghe thọ, chớ sanh kinh sợ nghi ngờ chẳng tin, phản Tăng báng bỗ. Nay trong kinh Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm đây chẳng hiển hữu pháp, nghĩa là chẳng hiển hoặc pháp dị sanh, hoặc pháp Thanh văn, hoặc pháp Độc giác, hoặc pháp Bồ-tát, hoặc pháp Như Lai thành hoại khá được.

Mạn-thù-thất-lợi liền thưa Phật rằng: Nếu Bí-sô, Bí-sô-ni thấy đi đến chỗ tôi khởi lời hỏi này: Vì sao Như Lai vì chúng tuyên nói Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm? Tôi phải đáp rằng: Phật nói tướng các pháp không trái chống tranh cãi. Sở dĩ vì sao? Vì đều không có pháp năng cùng pháp tranh, cũng không hữu tình đối Phật đã nói năng sanh tin hiểu. Sở dĩ vì sao? Vì các loại hữu tình đều bất khả đắc.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Tôi phải bảo kia: Như Lai thường nói thật tế các pháp. Sở dĩ vì sao? Vì các pháp bình đẳng, không chẳng đều là sở nhiếp nơi thật tế. Trong đây chẳng nói A-la-hán thấy năng

được thắng pháp. Sở dĩ vì sao? Vì A-la-hán thấy chỗ chứng được pháp cùng pháp dị sanh tướng không sai khác.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Tôi phải bảo kia: Phật pháp nói ra, chẳng cho hữu tình đời Bát-niết-bàn đã chánh sẽ được. Vì có sao? Vì các hữu tình rất ráo không vậy.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Các thiện nam tử thấy đi đến chỗ tôi khởi lời hỏi này: Ngài cùng Như Lai từng đã đàm luận Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, thỉnh vì nói cho, nay mong muốn nghe thọ! Tôi phải bảo kia: Các người muốn nghe chớ khởi tâm nghe, chớ chuyên buộc niệm, nên khởi tâm như huyễn như hóa thấy. Như vậy mới hiểu được lời tôi nói.

Các người nếu kẻ muốn nghe pháp tôi, phải khởi tâm này: Pháp nay được nghe như dấu chim trên không, như con của thạch nữ. Như vậy mới nghe được lời tôi nói.

Các người nếu kẻ muốn nghe pháp tôi, chớ khởi hai tướng. Sở dĩ vì sao? Vì pháp tôi nói ra xa lìa hai tướng.

Các người nay nên chẳng hoại ngã tướng, chẳng khởi các kiến, đời các Phật pháp không chỗ mong cầu, trong pháp dị sanh chẳng muốn đời

động. Vì có sao? Vì tướng hai pháp đó không, không có lấy bỏ vậy.

Bạch Thế Tôn! Có các kẻ thỉnh tôi tuyên nói Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, tôi trước dạy răn dạy trao như thế, đem ấn vô tướng đóng định các pháp, làm cho kẻ cầu nghe lìa tâm lấy đắm, nhiên hậu vì nói pháp tương ưng Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm.

Phật khen Mạn-thù-thất-lợi Đồng Tử: Hay thay, hay thay! Người năng khéo nói pháp Ta đã nói ra và nói phương tiện.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy muốn thấy Như Lai, muốn gần kề Phật cúng dường cung kính, nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Nếu các hữu tình muốn thỉnh chư Phật làm vị Đại sư, nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Nếu các hữu tình muốn chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc chẳng muốn chứng, nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Nếu các hữu tình đôi tất cả định muốn được giải khéo, nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Nếu các hữu tình đối tất cả định muốn tự tại khởi, nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế. Sở dĩ vì sao? Vì các tam-ma-địa cần biết các pháp vô sanh vô diệt, vô tác vô vi, mới khởi tự tại. Vì có sao? Vì đạt các pháp không vậy, không có quái ngại vậy.

Nếu các hữu tình muốn đạt các pháp đều có ra khởi, không có một pháp không ra khởi ấy, nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Nếu các hữu tình muốn đạt các pháp chỉ giả thi thiết, không chơn thật ấy, nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Nếu muốn biết rõ các loại hữu tình dù tới Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề mà không kể hữu tình tới Bồ-đề, cũng không lui mất, nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế. Vì có sao? Vì đạt tất cả pháp tức Bồ-đề vậy.

Nếu muốn thấu rõ tất cả hữu tình hành hạnh Bồ-đề, không kể chẳng hành, cũng không lui mất, nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế. Sở dĩ vì sao? Vì Bồ-đề tức là thật tánh các pháp. Tất cả hữu tình đều hành các pháp, không kể bỏ pháp, các hành đều không, nên không lui mất.

Nếu muốn thấu rõ tánh tất cả pháp tức là Bồ-đề, tất cả Bồ-đề tức là pháp giới; đây tức thật tế,

thật tế tức không, tâm không lui mất; nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế.

Mạn-thù-thất-lợi! Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm chỉ rõ tác dụng chư Phật khó nghĩ, nhiều ích hữu tình cũng là chỗ được Như Lai dạo chơi. Sở dĩ vì sao? Vì Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm chẳng thể chỉ ra, chẳng thể tuyên nói là pháp không đọa, duy có Như Lai như thật giác rõ, phương tiện khéo léo vì hữu tình nói.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu có Bí-sô, Bí-sô-ni thấy đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm thọ trì thấp đến một tụng bốn câu, vì người diễn nói, định đến Bồ-đề trụ cảnh giới Phật, hưởng năng được như thuyết mà tu hành ấy, phải biết người này chẳng đọa ác thú, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các hữu tình nghe thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế tâm chẳng lạng chìm, cũng chẳng lo sợ, vui mừng tín thọ, phải biết bọn này đối các Phật pháp định sẽ chứng được, tất cả Như Lai đều đã ấn khả, khai hứa lãnh nhận làm chúng đệ tử.

Mạn-thù-thất-lợi! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tín thọ pháp ấn vô thượng của Như Lai là Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm được phước vô lượng. Pháp ấn như thế được tất cả Như Lai Ứng

Chánh Đẳng Giác đồng chung hộ niệm, các A-la-hán, Bồ-tát, kẻ trí và các thiên thần đều chung giữ gìn bảo vệ. Nếu các thiện nam tử Bồ-tát thừa thấy được ấn đây đã ấn, vượt các ác thú, Thanh văn Độc giác, định sẽ chứng được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Khi ấy, Thiên Đế Thích tức cùng vô lượng trời Ba mươi ba và các Thiên tử thấy đều cảm các thứ hoa hương xinh đẹp của trời: hoa ột-bát-la sen xanh, hoa câu-mỗ-đa sen đỏ, hoa bát-đặc-ma sen trắng, hoa bôn trà-lợi sen vàng, hoa vi diệu âm tiếng hay đẹp, hoa diệu linh thoại diêm thiêng màu nhiệm, bột hương chiên-đàn, cúng dường Bát-nhã Ba-la-mật-đa, phụng rải lên Như Lai, Mạn-thù-thất-lợi, tất cả Bồ-tát và Thanh văn thấy. Lại đánh tấu các thứ âm nhạc trời ca tụng khen ngợi diệu pháp mà vì cúng dường. Lại phát nguyện rằng: Nguyện bọn chúng tôi thường nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm pháp ấn vô thượng như thế.

Khi đó Thiên Đế Thích lại phát nguyện rằng: Nguyện các loại hữu tình ở châu Thiệm bộ thường nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa, vui mừng thọ trì, thành xong Phật pháp. Thiên chúng chúng tôi thường hộ hộ đó khiến kẻ thọ trì không các lưu nạn. Các loại hữu tình ít dùng công lực mà được lóng nghe thọ trì đọc tụng, phải biết đều là uy lực của chư thiên.

Bấy giờ, Phật khen Thiên Đế Thích rằng: Thiên chủ! Người nay năng phát nguyện này, nếu có nghe đây vui mừng thọ trì, đối các Phật pháp định năng thành xong được, mau tới Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Mạn-thù-thất-lợi liền thưa Phật rằng: Cúi xin Như Lai dùng sức thần thông hộ trì Bát-nhã Ba-la-mật-đa trụ lâu thế gian nhiều ích tất cả.

Khi ấy, Phật tức hiện sức thần thông lớn, làm cho các núi đại địa thế giới Tam thiên đại thiên đây sáu phần rung động, lại hiện mỉm cười phóng ánh sáng lớn soi khắp thế giới Tam thiên đại thiên.

Mạn-thù-thất-lợi bèn thưa Phật rằng: Đấy tức tướng Như Lai hiện sức thần thông hộ trì Bát-nhã Ba-la-mật-đa trụ lâu thế gian nhiều ích?

Phật nói: Như vậy, như người đã nói. Ta dùng thần lực hộ trì Bát-nhã Ba-la-mật-đa pháp ấn vô thượng cho lâu trụ đời nhiều ích hữu tình. Chư Phật Thế Tôn thuyết thắng pháp rồi, lẽ vậy đều khởi sức đại thần thông hộ trì pháp ấy khiến trụ thế gian, khiến các thiên ma chẳng thể làm gì được, các bọn ác nhân chẳng thể hủy báng được, tất cả ngoại đạo hết lòng sợ hãi. Nếu có kẻ tinh siêng tu học pháp đây, tất cả chướng nạn không chẳng tiêu diệt.

Khi Đức Bạc-già-phạm Thế Tôn thuyết kinh này rồi, tất cả chúng Bồ-tát Ma-ha-tát, Mạn-thù-thất-lợi mà làm dẫn đầu và Bí-sô thấy bốn bộ đại chúng, trời, rồng, dục-xoa, a-tổ-lạc thấy, tất cả chúng hội nghe Phật đã thuyết đều vui mừng lớn tin thọ phụng hành.

--- o0o ---